

LAIVAS

No. 5. Metai VI

Sausio (Jan.) 30, 1926

U.S.R. valst.
respublikos
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

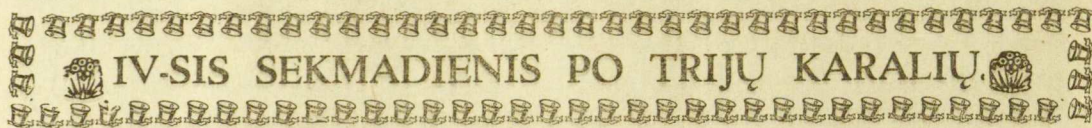
Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,
2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

IV-SIS SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a .

ROM. 13, 8-10.

MATO 8, 23-27.

NIEKAM nieko kita nebukite skolingi, kaip tik kad kits kitą mylėtumėte; nes kas artimą myli, tai įvykino įstatymą. Nes įsakymai: Nesvetimoteriauk, neužmušk, nevogk, neliudyk melagingai, negeisk ir kiekvienas kitas įsakymas yra apimamas šiuo pasakymu: Mylėk savo artimą kaip pats save. Meilė nedaro nieko pikta artimui. Taigi, įstatymo įvykinimas yra meilė.

ANO metų Jėzus įžengė į laivelį, ir jo mokytiniai sekė jį. Bet štai, juroje pakilo taip didelė audra, kad laivelis buvo bangų apipiltas, jis gi miegojo. Jo mokytiniai priėjo prie jo ir pažadino jį, sakdami: Viešpatie, gelbėk mus, žuname. Jėzus jiems tarė: Kodėl esate bailūs, jūs žmonės menko tikėjimo? Po to, atsikėlęs, jis davė paliepiamą vėjams ir jurai, ir pasidarė didelė tyła. Žmonės gi stebėjosi ir sakė: Kas gi įsai yra, kad vėjai ir jura jo klauso?

MALDA MARIJOS PASIGAILĖJIMO.

Svenčiausia Marija, taip laiminga danguje, tarp savo linksmybių neužmiršk šios ašarų pakalnės vargų!

Pasigailėk tų, kurie myli vienas kitą ir kuriems Dievas patiekė žiaurų atsiskyrimą.

Pasigailėk tosios atskirtos širdies, pilnos nusiminimo, pilnos nuliudijimo, kartais ir baimės.

Pasigailėk tų, kurie kovoja su gyvenimo klintimis ir kurie, paskendę nusiminime, dažnai užmiršta savo pareigas.

Pasigailėk tų, kurie apsvaiginti šio pasaulio dvasia, lengvai palužta išbandymo metu.

Pasigailėk tų, kurie mus nuskriaudė, kurie atmetė mūsų draugiškumą, ir niekumet neišmėtinėk jiems to žiauraus pasielgimo.

Pasigailėk tų, kurie užmiršo maldą, šventus Sakramentus; kurie nustojo savo širdies ramybės ir verkė slaptoje, nedrįsdami sugrįžti prie Dievo.

Pasigailėk tų, o Marija, kuriuos mes mylime; padaryk juos šventais, nors jiems reikėtų ir nukęsti. Jeigu jie visumet klaidžiotų toli nuo Tavo, imk iš manęs visą linksmybę ir šiuo paveldėjimu užlaikyk juos arti Jėzaus.

Pasigailėk tų, kurie verkia, kurie meldžiasi, kurie neišmano koku būdu tapti visų žmonių mylimais.

Pasigailėk tų, kurie laukė tos ramios valandėlės, kuomet pamatys Tave jau ne maldos paveiksle, bet tikrenybėje. — Visiems, o Marija, suteik viltį ir ramybę!

Īsivesdinimo Šventē.

Īšganytojas, atējēs ģ šī pasaulī, pareiškē: “Nemanykite buk aš atējēs Īstatymo ar Pranašų panaikinti; ne panaikinti aš atējau, bet ģvykinti.” (Mat. 5, 17). Sekdamas šitā savo pareiškimā, Īšganytojas stropiai prisīlaikē Īstatymo reikalavimū. Īsai buvo laisvas nuo ģsakymū kaip apīpiaustymas ar atnašavimas; Īam nereikējo priimti krikštas arba žīauriai kentēti. Vienok Īšganytojas tai visa atliko, teikdamas žmonēms sekti gražiausīā pavyzdī.

Einant Senuoju Īstatymu moteriškē, kuri pagimdo berniukā, yra skaitoma sutepta per septynias dienas. Aštuntoje dienoje kudikis buna apīpiaustytas. Po šitos apeigos motina pasīlieka dar trīsdešimtis trīs dienas atstu nuo visa, kas yra šventa. Kuomet pasībaiģia tos apsīkuopīmo dienas, moteriškē nuneša ģ bažnyģiā metinģ avinēģ degīnamāģai aukai ir jaunā karvelēģ arba purpulēģ aukai uģ nuodēģ. Kunigas, paēmģ tas aukas, meldģiasi uģ ģā ir tokiu budu ģinai ģieka apkuopta. Jeigu neturēģ uģ ko ir neišģigalēģ atnašauti didelģ aukos, uģtenka dvieģ karveliģ arba purplēģiģ, kuriģ vienas yra degīnamai aukai, o kitas aukai uģ nuodēģ. (Kun. 12 ir t.)

Kadangi Īšganytojas ir Ģo švenģ. Motina buvo laisvi nuo visokios nuodēmģ, tģ aukģ nereikēģ atnašauti. Bet ģia pasīreiškē tas pats īstīģimumas ģstatymui. Keturiasdešimtoje dienoje Mariģa nuvyģo ģ Jeruzalē atnašauti Dievui savo Sunģ ir sudēti aukas kaip Ģstaty-

mas reikalavo. Šģuomi Mariģa pildē ir antrā ģsakymā, kuris buvo ģai maloniausia pareiga. Kas tik pirmas uģģimsta īģ kiekvienos motinos, turi buti atnašaujamas Viešpaģiui Dievui. (Skaitl. 18, 15). Štai ģinai ir nunešē Ģģ ģ bažnyģiā, kad atnašautģ Sunģ Ģo Tģvui. Tai buvo prakilnus klusnumo pavyzdis.

Naujame Ģstatyme šitokio ģsakymo nģra, bet tasai graģus Dievo Motinos pavyzdis nģra uģģmirštas. Katalikģ Bažnyģioje yra graģus paprotys, kuriuo motinos atnašauģa savo kudikius Dievo garbei. Kunigas, kalbģdamas maldas, ģveda motinā su kudikēģi uģ bažnyģiā. Dievo palaima tokiam nekaltam kudikēģiģi turi buti ģausi malonģmis. Ten uģģmiršta katalikģs motinos visumet savo nauģai ģimusģ kudikģ paaukoti Dievui. Ģsai suteikē tam kudikēģiģi ģvyģbę, Ģsaiģ vienas tegali ģam ir laimģs suteikti.

Kuomet švenģ. Motina atnešē Kudikēģ ģ Jeruzalģs bažnyģiā, ģinai sutiģko šventā vyrā senelģ Simeonā. Ģsai buvo teģsus ir dievobaimingas žģmogus. Anot šv. Evangelģijos žģdģiģ “Šventoji Dvasia buvo Ģame” (Luk. 2, 25). Ģam buvo šv. Dvasios apreikģsta, kad ģsai neišvysģs mirties, kol pirma nebus matģs pasauliģi atģģstojģ Īšganytoģo. Tģ dienā šv. Dvasios paragģntas ģsai atģģo ģ bažnyģiā. Kuomet Mariģa su Ģuozapu atvyģo, nešdami vaikelģ Ģģģ, Simeonas paēmģ Ģģ ģ savo rankas, garģino Dievā ir tarģ: “Dabar, Viešpatie, atleidi savo tarnā, kaip esģ kalbģģģs, ra-

mybēje, nes mano akys matē tavo išganymā, kurj prirengi visų tautų akyvaizdoje, šviesa stabmeldžiams apšviesti ir tavo tautos Izraelio garbę". (Luk. 2, 29-32). Tai yra prakilni padėkos maldā. Jā kalba kunigai savo maldose kiekvienā vakarā. Šitā maldele turētū kalbēti kiekvienas senatvės sulaukęs katalikas, ruošdamasis į amžinąjį gyvenimą.

Iš senelio Simeono lupų Marija išgirdo pirmu kartu apie busimus sopulius ir kančias. "Ir tavo pačios sielą pervers kalavijas". (Luk. 2, 35.) Greičiausia jinai ir pirmiau žinojo apie savo Sunaus kančią, nes žmonių atpirkimo budas buvo aiškiai pranašų paskelbtas ir užrašytas. Pranašas Izaijas rašo: "Jis kilsta aukštyn kaip atžala jo akyvaizdoje ir kaip šaknis iš ištroškusios žemės; nėra jam išvaizdos ir gražumo; mes žiurėjome į ją ir nebuvo pažvelgimo, kad mes trokštumėm jo, paniekinato ir paskutinio iš žmonių, skausmo vyro ir kurs buvo pažinęs negalią; jo veidas buvo lyg paslėptas ir paniekinatas, todėl mes nė nežiurėjome jo". (Iz. 53, 2-3). Šitais žodžiais pranašas aiškiai pažymė, kad žydų tauta Jo nesupras, Jo sarmatinsis, nenorės Jo pripažinti savo Mesijū.

Toliau pranašas Izaijas dar aiškiau aprašo Išganytojaus kančias: "Jis ėmė ant savęs mūsų skausmus ir jis nešė mūsų sopulius... Jis buvo sužeistas dėl mūsų neteisybių, sudaužytas dėl mūsų kaltybių; plakiamas dėl mūsų ramybės puolė ant jo, ir jo randais mes esame pagydyti... Jis buvo paaukotas, nes pats norėjo, ir neatvėrė savo bur-

nos... Jis buvo išplėštas iš gyvųjų šalių; aš užgavau jį dėl mano tautos kaltybės... Jis davė mirčiai savo gyvybę ir paskaitytas su prasikalėliais, kad jis nešė daugelio nuodėmės ir meldė už nusidėjėlius." (Iz. 53, 4-12). Šita pranašystė buvo Marijai žinoma ir atnašavo metu senelio Simeono atkartota. Tai buvo Marijos septynių sopulių pirmutinis.

Senelis Simeonas dar jai pasakė, kad josios Kudikėlis yra "kaip ženklas, kuriam bus prieštaraujama." (Luk. 2, 34). Tasai pasakymas buvo pranašingas ir turėjo įvykti Krikščionybės laikais. Visais amžiais įvairiose šalyse ir tautose buvo, yra ir bus tokių, kurie prieštarauja Kristaus karalystei ant žemės. Buta valstybių valdovų, kurie naikino ir žudė visa, kas yra krikščioniška. Buta klaidingų mokslų skelbėjų, kurie prieštaravo Jo paskelbtoms tiesoms. Buta nedorų Jo priešų, kurie visokiais būdais — valstybiniais įstatymais, mokykloms, įvairiais raštais — griovė Kristaus Bažnyčią. Kaip pirmiau, taip ir mūsų laikais tie prieštaravimai ir persekiojimai nesiliauja. Jeigu Katalikų Bažnyčia nebutų Kristaus įsteigta, jinai būtų jau seniai sugriuvusi. Bet Kristaus įsteigta ir šv. Dvasios palaikoma jinai kovoja ir viešpatauja, nuolatos priglaudama naujus kraštus ir tautas po savo išganingų sparnu.

Kristaus atnašavimui bažnyčioje paminėti yra skirta 2 diena vasario mėnesyje. Tosios šventės pamatinė mintis yra klusnumas — to klusnumo pavyzdys žmonėms! Tai yra geras paraginimas visiems eiti savo tikybės pa-

reigas kuogeriausia, nors kartais aplinkybės mus nuo tų pareigų ir paliuosuotų. Šių dienų dvasia — nepažebota laisvė kaip tik ir kovoja visa, kas reikalauja klusnumo, kam reikia nusilenkti. Kiekvienas turėtų atminti, kad laisvė nėra kas kita kaip tik klusnumas teisei; kitaip būtų didžiausia betvarkė. Jeigu mes norime būti geras katalikas, turime visame būti klusniais visiems Viešpaties Dievo įstatymams.

Atnašavimo dienoje yra švenčiamos žvakės, kurios primena mums, kad Kristus yra pasaulio šviesa. “Kas mane seka, nevaikščioja tamsybėje; jis turėse gyvenimo šviesos.” (Jon. 8, 12). “Aš, šviesa, atėjau į pasaulį, kad kiekvienas, kuris tiki į mane, nepasiliktų tamsybėje.” (Jon. 12, 46). Kiekvienas katalikas, kuris pildo visus Dievo įstatymus, seka pasaulio šviesą, kad įgytų amžinosios šviesos. J. N.

Puikybė yra baisiausia nuodėmė Viešpaties akyvaizdoj.

Dievas šventose knygose pasakė: “mano garbės niekam neduosiu.” (Izaijas XLII, 8). Puikybė gi stengiasi prisavinti garbę, kuri tik vienam Dievui priguli. Dievas yra tiesa, o puikybė — melas! Del tų dviejų priežasčių Dievas jos neapkenčia ir sunkiai baudžia.

Puikybė yra vagystė Dievui padaryta. Ką neturime, kas nebutų dovana? Musų kunas, protas, siela, turtai ir galybė, jei jų turime, nuo ko jie paeina, jei ne iš Dievo? Geri darbai? — kas mums davė jėgų prie jų atlikimo, jei ne Dievas, Sutvertojas ir Šaltinis įvairių gerybių? Už tai puikintis, bei patenkimui savo tuštumui savintis tai visa, yra savintis garbė, kuri Dievui priguli; o tokio prisisavinimo Dievas nekenčia.

Be to dar, puikybė yra melas, nes mums tiekia tai, kas mums nepriklauso. Jei žmogus pasisavina turtą ir pasisekimą, tuokart jis prištarauja teisybei, yra melagiu, o melą Dievas smarkiausiai neigia (neapkenčia).

Del to Dievas baudžia puikybę griežčiausiu budu, ką labiausiai paste-

bime dvasios dalykuose, kur ją baudžia neišgydomu jos kilimu bei augimu. Kartais klausiamo kodėl dvasiški pasirižimai, gerai apsvarstyti ir pavyzdingi krikščioniškuose tiksluose, del ko vienok nyksta ir krinta, nors jų palaikymui rodytume pasišventusį darbą. Atsakymas rasis įsteigėjo bei įsteigėjos širdy, kurią peni slapčia puikybė. Savinomės garbę, kuri reikėjo Dievui teikti. Tuo veiksmu, norėjome išgarsinti savo vardą; auginome savy išžengiančią savimylą; o tas puikybės jautimas tapo slapta priežastimi jog tie veiksmai, kaip anie Evangelijoje iškeikti Figos medžiai, neatnešė vaisiaus.

Del to stengkimės savy nuveikti puikybę ir sužadinti tikrą nusižeminimą. Juo daugiau savy jaučiame palinkimą prie išdidumo ir puikinimosi, tuo labiau privalome ant jos užsipulti, neigdami patys save, savynoriu nusižeminimu. Niekuomet piktas įprotis nėra visiškai išnaikintas, pakol jam priešinga tobulybė netaps jo širdy įžiebtą.

Savymeilė.

(MINTYS MĄSTYMUJ).

I IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Klausyk! Sventosios Dvasios žodžių: "Priešais žmogų gyvenimas ir mirtis, geras ir blogas: kas jam patiks, bus jam duota" (Eeceli. 15, 14.).

II IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Duok man, Viešpatie, pažinti, kaip savymeilė yra didelis mano išganymo priešas; pamokyk mane, kaip man reikia su savymeile kovoti.

I PŪNKTAS. Kas yra savymeilė?

Savęs paties neprideramoji meilė yra savymeilė. Prie savymeilės visi žmonės yra palinkę. Ta baisia dvasios liga sunkiai serga mūsų dienų plati žmonių visuomenė. Ir visai nestebėtina, nes žmogaus prigimtis daugiau linksta dabar į blogą, negu į gerą pusę. Bet pati savymeilė pas žmogų moka taip gerai pasislėpti, kad tikrai savymeiliui žmogui atrodo, nei kiek neturint savymeilės. Kadangi savymeilė naikina visą mūsų viduje veiksmų vertę ir su savymeile maišytuose darbuose nejučiomis nuostojame dvasiniame gyvenime didelių Dievo malonių, — prisižiūrėkime kiek arčiau į savymeilės apsirėiškumus pas žmones, kad lengviau sužinotum kiek daug savymeilės ir pas mus pačius yra.

Savymeilės pilnas žmogus nei kiek nenori atsižvelgti nei į savo amžinąjį gyvenimą, nei į V. Dievo apreikštąją valią. Savymeilis žmogus visame ir visur ieško savęs ir norėtų kad jo smagumams, jausmams, garbei ir asmeninei naudai visa kas tarnautų ir jeigu tik būtų galima, kad ir pats V. Dievas jam tarnautų. Savymeilis žmogus išgalvoja įvairiausius būdus save pagerbti žmonių akyvaizdoje; ieško ištaigų, jausmingumo, jausmams ir geiduliams tokio ar kitokio užganėdinimo, o tingi ką nors rimtesnio dirbti, nenori bent kiek susivaldyti; niekam — nei artymui nei Dievui neduos mažiausios aukos jeigu tai neina jo paties asmens pagerbimui. Savymeilėje skęstančio žmogaus

išvaizda gali būti gana maloni, — jis tuo labai rupinasi, bet jojo vidus jo sielos gyvenimas, — tuštuma. Savymeilio asmens širdyje yra pasirinkusios įvairios nedorybės sau vietą. Savymeilis yra užsispyręs savo gana nepamatuotose nuomonėse; jisai yra atkaklus, išdidžiai tuščias, visada turi kuomi nors pasigirti; kitiems pavydi ir mažiausio pasisekimo; yra negailestingas ir žiaurus žemesniems už save. Tas visa traukia savymeilį žmogų į bedugnę, į visišką moralį nupuolimą. Ieškodamas vien savęs ir savo aštrų patenkinimo, sparčiais žingsniais toksai eina prie dieviškųjų dorybių: tikėjimo, vilties ir Dievo meilės netekimo. Tą jisai pats pasirenka: "priešais žmogų yra gyvenimas ir mirtis, geras ir blogas: kas jam patinka, bus jam duota" (Eeceli, 15, 14.) Savymeilis žmogus nesirupina per daug savo išganymu, nors kartais atsitinka, kad labai mėgsta apie sielos išganymą daug kalbėti, bet ir tai daro savo asmeninei garbei įgyti. Savymeilis asmuo patį sau pataikauja. Jisai mėgsta daug ilsėtis, besiskundžiant, kad daug dirbęs, labai mėgsta tinginiauti ir nieko rimto neveikti: jam nei ištvermės nei laiko tokiems darbams nelieka. Niekad niekam veltui nieko neduos: iš viso ko rupinasi sau naudą turėti. Jeigu toji nauda negali būti kokia kitoki, tai bent kad kiti jį matytų, girtų, kiekviename žingsnyje gerbtų. Kiekvieną užmiršimą jį pagerbti dešimtimis metų atsimena, o paniekos ir gėdos bijo labiau negu nuodėmės. Tikrai nelaimingas žmogus. Jį apėmusi savymeilės liga. Veltui jam ir primenami Išganytojo žodžiai: "Jei kas nori eiti paskui mane, tegul pats savęs išsižada, tegul ima savo kryžių ir teseka mane" (Mat. 16, 24.) Jisai ir paskui Jėzų Kristų tik tiek norėtų eiti, kiek tas teikia jam asmeninės garbės.

Ar patsai nesergi savymeilės liga? Nelauk, kol liga išgales, bet skubėk pasitaisyti.

II PUNKTAS. Reikia savymeilę kovoti.

Kaip naminis vagis yra pavojingiausias, taip ir savymeilė. Ji moka gana gerai pasislėpti įvairiausiomis dorybių priedangomis, nors pati savyje yra biauri dvasios liga. Žmogaus gyvenimo tikslas nėra žmogus, ar koks nors kitas sutvėrimas, bet patsai Sutvėrėjas, V. Dievas. Jo valios klausyti ir ją pildyti, yra šventa žmogaus pareiga. Kitaip elgdamasis negali tikėtis amžinos sau laimės. Užtenka prisiminti nupuolusieji angelai. Pasikėlė jie puikybėn, save labiau numylėjo, negu savo Sutvėrtoją, paniekino delei to V. Dievo valią ir štai paliko amžinai nelaimingais sutvėrimais: pasiekė to, ko siekė, savymeilės vedini. Reikia savymeilę kovoti, nes ji pagadina visus mūsų gerus darbus. Ką nors gero darome delei savymeilės, sako šv. Bernardas, tas nustoja būti geras. Nebutų pragaro, sako tas pats šventasis, jeigu nebūtų buvę savymeilės. V. Dievas gausiai atlygina kiekvieną savęs išsižadėjimo auką. Toji mūsų valios auka V. Dievui yra maloni, nes mes duodame Jam visa, ką tik turime asmeniniai brangiausio, savo liuosą valią.

Savymeilę ypač svarbu savyje išnaikinti Dievo garbei pasišventusiems asmenims. Kas yra pasirinkęs Išganytojo patarėjų kelią, savo valios išsižadėjo priešingai pasiėmė sau pareigą sekti visame Dievo valią, ir tame nuolatos tobulėti. Kas pradeda eiti tik paskui savo labiau į blogą palinkusią valią, be abejo, išganyto nesuras. Ne už savo valios pildymą, o už Dievo valios laikymąsi busime apdovanoti niekad nesibaigiančiąja amžina laime.

III PUNKTAS. Kaip reikia savymeilę Kovoti?

Savymeilė yra daugiau valios, o ne proto liga. Savymeilę kovojant, tenka savo valią sustiprinti. Jeigu mūsų valia ganėtinai būtų stipri, mokėtume suvaldyti liguistą jausmingumą, lepumą ir kitokias ydas. Bet dabar, deja, žmogus daugiau klauso savo užgaidų, jausmų ir aistrų negu savo proto ir Dievo apreikštos valios. Susilpnėjusi žmogaus valia yra nepastovi. Trokšta žmogus labai labai daug, daugiau

negu gali padaryti. Tais savo troškimais nuolatos budama užimta siela, blaškosi, ieško nežinia ko, o nepasiekdama ko nori, liusta ir apdingsta. Nepastovi žmogaus valia labai panaši į šokinėjantį ant medžio šakelių paukštį. Kaip paukštis nuo vienos šakelės šoka vis ant kitos, taip ir nepastovi žmogaus valia nuo vieno dalyko beregint persimeta ant kito. Šiam valios nepastovumui išgydyti daugiausiai gali patarnauti protas, suvaldydamas per daug išbujojusią vaizduotę. To tiktai trokšti, kas yra gera, butina, naudinga ir galima atsiekti. Paskui negalimus atsiekti dalykus nesivaikykime. Antras svarbus įrankis stiprinant savo valią ir kovojant prieš savymeilę — tai tvirtas laikymasis išmintingai padarytųjų pasirinkimų, padarytųjų pasirinkimų išpildymas.

Nedaug mums padės padaryti tikrai gerus, kilnius, šventus pasirinkimus, jeigu nei vieno jų neišpildysime.

Pamaldų metu bažnyčioje buna įvairių žmonių. Štai vienas atsilankusiųjų klauso pamokslą, bet pusiau užsimerkęs. Beklausydamas, tai galvą žemai palenkia ir rodo pamokslininkui pritardamas, tai vėl į šoną pakreipia, ir nesutikdamas, tai vėl galvą aukštai pakelia... jisai ramiai snaudžia. Yra ir tų žmogų panašių sielų, turinčių gerų pasirinkimų, bet susnudusių, apsileidusių. Jos tai pritaria Dievo malonei, tai vėl pasipriešina, kitą kartą jau rodo išbunda, tik neilgam, — jos snaudžia, miega valios silpnybės miegu. Buvo padaryta gal ir daug ir gerų nutarimų, bet kas iš jų, jeigu jie nepildomi. Norint savo valią sustiprinti, reikia padarytųjų nutarimų laikytis. Trečia, niekuomet nepasiduok vaizduotės užgaidoms. Vaizduotė ir plaštakė mėtosi nuo vieno nutarimo prie kito, nuo vieno kraštutinumo į kitą.

Jeigu kas bažnyčioje karštai meldžiasi, graudžias ašaras lieja, o išėjęs iš bažnytelės savo pasielgimu kitiems ašaras traukia, — pas tokį nėra valios stiprumo, o paprastas mėtymasis nuo vieno kraštutinumo į kitą. Viename ir kitame atvejuje ieško ne Dievo valios, o tiktai paties savo valios.

Ž I E D E L I A I

Nežinantis Nuodėmių Žmogus.

— Tėve, Jurgi, pradėjai — išganymo darbą nuo tabokos, reikia jį ir užbaigti — kalbėjo juokdamas tėvas Betmanas jaunam kunigui abiseniečiui. — Geriau žinai už mane irobrų kalbos tarmę, todėl geriau sužinysi, kur gyvena tasai senas piemuo nuo Pl'ko kalnelio. Jau laikas jį apkrikštyti, jau eina antri metai, kaip jį mokini tikėjimo dalykų. Prie to, kaikurį laiką jis gyveno mūsų misijoje ir mokėsi, o kartais ir katakėtas pas jį nueidavo pamokų duoti, tad jau manau, gana yra prirengtas prie krikšto. Suteik jam krikštą su sąlyga, jei abiseniečių eretikų krikštas nebuvo tikras ir išpažinties išklausyki.

Tėvas Jurgis tuojaus iškeliavo ir po dviejų dienų atrado seną Kirilą kartu su moterimi vienoje luomoje už Pl'ko kalnelio. Abudu ganė gyvulius. Tėvas Jurgis pasisveikinęs, tuojaus pasakė ko atvykęs.

— Kas link krikšto nėra sunkybės, nes tą visą Tamsta atliksi, bet kas link išpažinties, tai nieko iš to nebus, — atsakė senelis.

— O tai delko? — klausia tėvas Jurgis.

— Nes neturiu nei jokios nuodėmės.

— Neturi, broli, nei jokios?

— Iš-kur turėsi... Mano plikoje galvoje tokie dalykai nesilaiko.

— Dievas tai žino. Bet pasakyk

man, ar poterius visuomet kalbi?

— Kaip išmokau, tai visuomet, o pirmiaus, kuomet nemokėjau, tai kaip kalbėsi.—

— O gal burnojai prieš Dievą?—

— Ne! niekuomet. V. Dievas gyvena sau gražiai ir dailiai danguje, o aš čia luomoje gana gyvulius. Jis duoda man ramybės už mane. —

— Na, tai suprantu. Gal ant šv. Mišių šventadieniais nevaikščioja?

— Ne visuomet. Žmogus gyvendamas dikynėje ar gali žinoti, kuomet šventadienis?

— Gal negerbei tėvo, motinos?

— O ne!

— O moterį? Gal ją mušei?

— Vai, Tamsta, matyties, kad neturi moteries; kas-gi išlaikytų...

— Gal ką užmušei?

— Gal buti kokius du ar tris.—

O ar tas, ne nuodėmė?

— Ne, — nes toksai paprotis, "kraujo teisė". Jis užmušė mano gimines, tai ir aš jojo... —

— Ar nepamelavai?

— O tai daugel kartų. Be to negalima gyventi šiame pasaulyje. Tai kaip druska valgiui, o melagystė kalboj.—

— Gal atsitiko pavogti?

— Ne! Kuomet turiu viską, kas man reikia, neliečiu svetimo. O jei neturiu, tai imu pas kaimyną. Juk-gi...

visi esame broliai. Ar ne taip moko kunigai?

Po to pasikalbėjimo tėvas Jurgis ilgai mąstė, ar priimti dabar išpažinties senąjį Kirilą, ar ne. Įstatymų nežinojimas neužtraukia nuodėmės, jei nėra prie to kito prasižengimo. Toks nežinojimas apie nuodėmę ir apie išpažintį buvo ir pas tą Abisinijos piemenį. Ir tas nenuostabu, nes ir pas mūsų pusinteligentiškus yra tokių, kurių užklausus,

delko neini išpažinties, atsako: "Aš nieko nepavogiau, nieko neužmušiau, delko aš ten eisiu." Bet kad tokie apleidžia šventadieniais šv. Mišias, nekalba poterių, kalba ir burnoja prieš Dievą ir Jojo įsteigtą Bažnyčią, platina bedievišką spaudą, tai sau už nuodėmę neskaito. Bet jų toks nežinojimas nepateisys prieš V. Dievą, — jie ne Abisinijos piemenys.

Vertė Kun. Pr. Meškauskas.

M. Gustatis.

PO KRYŽIUM.

I.

Tegu šis kryželis ant dirbamo stalo
Tolydžio bestovi prieš mano akis;
Kiek kartų pažvelgsiu, te primena jis
Aukščiausiojo siek idealo!

—o—

Kam pasiryžimas sustingo, atšalo, —
Veizdėk į Jo kančią. Kursai žaizdomis
Sujaudino saulę ir kalnus, jomis
Kiekvieną sužadint privalo.

—o—

O Tu, kurs tarei: Kada busių pakeltas
Nuo žemės, patrauksiu visus į save,
Lenktuosi visa Tau esme.

—o—

Kursai už žmoniją daveisi prikaltas
Ir draugų jai kryžiumi atrakinai,
Tau noriu tarnaut amžinai.

—o—

II.

Perverk, O Jėzau, perdėm mano visą e-
sybę

Nors vienintėlė Širdies savo skausmo
vilyčia;
Tavo Gerumas pagimdė Žmonijai Baž-
nyčią,
Ji atgaivins mano kuną ir sielą dorybe.

—o—

Protą, o Jėzau, pasotinki mokslo teisybe
Širdį apkuopk ir pavesk maldingumo
koplyčia,
Duok pajėgų, kad darbaiš Tavo valią
daryčia
Su Angelais, kurie vykina Dievo galybę.

—o—

Jėzau, akis man apsaugok nuo žemės
pavojų,
Klausą užklėsk su erškėčiais nuo velnio
žabangų —

Tegu įsakymai Tavo dermingai byloja...

—o—

Pasiryžimuose duok ištesėti pastangų,
Viešpatie: nepasišalinsiu Tau iš po kojų
Kol atrakinsi man Kryžium išganymo
Dangų.

—o—

“Varpeliai.”

Katalikų Pasaulys

ŠVEICARIJA. — Čia netoli Friburgo miesto yra didelis cistersų arba trapų vienuolynas, vadinamas Vale Sainte arba šventasis Slėnis. Iš šito vienuolyno ne senai padaryta keletas naujų; keliolika vienuolių persikėlė į Olandiją ir keliolika į Belgiją. Viduriniais amžiais trapų vienuolija buvo garsi ir galinga. Josios įsteigėjas yra šv. Bernardas. Jo laikais buvo 343 vienuolynai ir viduryje keturiolikto šimtmečio buvo 707 vienuolynai. Šitai vienuolijai teko pergyventi daug sunkių persekiojimų valandų iš įvairių valstybinių valdžių ir iš netolerančių protestantų pusės. Nežiurint į tai visa, trapai šandie dar turi 57 abatijas ir 22 vienuolynu seserims. Jų regula arba gyvenimas yra patsai sunkiausias visuose Katalikų Bažnyčios vienuolynuose. Nors mūsų laikais jų gyvenimas dabartiniems žmonėms išrodo labai sunkus, visgi jiems pašaukimų netruksta ir jie gyvuoja ne blogai ir už kitas katalikiškas vienuolijas.

AIRIJA. — Šv. Tėvas suteikė Airijos prezidentui p. Cosgrave aukštos žymės medali, kuris vadinamas Pijaus IX pagerbimas. Tuo pačiu asmuo, kuriam tasai medalis suteikiamas, yra pakeliamas į Vyčių luomą. Tai yra labai aukšta garbė, kurios retai kam tenka patirti. Iš viso pasaulyje dabar yra tik tai trys tosios garbės vyrai. Tasai medalis galima palikti savo vyresniam sunui, kartu suteikiant jam ir tėvo garbė. Šv. Tėvas, teikdamas tokį aukštą pažymį, kreipė dėmesio ne tik į vieną Airijos valstybės prezidentą, bet ir į visą airių tautą, kuri pasižymi savo nepaprastai gyvu tikėjimu ir Katalikų Bažnyčios ginimo dvasia. Reikia atminti, kad šventaisiais 1925 metais prezidentas Cosgrave patsai lankėsi Romoje įgytų visų atlaidų ir padarė savo giliu tikėjimu didelio įspūdžio, kam tik tai teko jisai sukurti.

ČEKOSLOVAKIJA. — Čia ne senai įvyko nauji rinkimai į parlamentą. Šiuose rinkimuose nepalyginamai daug daugiau negu pereituo-

se rinkimuose laimėjo katalikai. Slavokų partija, vadinama Liaudies partija, vadovaujant prelatui Sramek, ytin pasižymėjo savo daugeliu atstovų. Tai pripažįsta visų partijų laikraščiai ir su nuostaba pažymi, kad katalikai pradeda imti viršų. Dabar toji partija Žemesniuose Rumuose turės 31 atstovą, ir Senate — 16. Pirmiau teturėjo tikrai 21 vienuose ir 12 kituose rumuose. Kita slavokų katalikų partija, kurią įkurė ir vedė kun. Hlinka, Žemesniuose Rumuose gavo 23 vietas ir Senate 12. Pirmiau teturėjo 11 vienuose ir 6 atstovus kituose rumuose. Šitie daviniai parodo, kad kartu su katalikų susipratimu auga ir jų atstovų skaičius valdžios vairininkų tarpe. Dieve duok, kad panašiai įvyktų ir pas mus Lietuvoje. Kad mūsų žmonės susiprastų ir pamatytų kas draugas, kas priešas, tai ir pas mus katalikų atstovų skaičius žymiai padidėtų ne tik tai Seime, bet ir savivaldybių rinkimų metu.

PRANCUZIJA. — Lotaringijoje Thionville mieste įvyko katalikų darbininkų suvažiavimas, kuriame dalyvavo suvirš 2,000 darbininkų. Juosius asmeniniai sveikino keletas parlamento atstovų. Suvažiavime padaryta daugelis svarbių nutarimų. Darbininkai parodė didelio atsparumo prieš valdžios neteisėtus reikalavimus kenkti jų tikybos ir tautybės reikaluose. Jie paėiškė valstybei ištikimybės, bet griežtai nurodė, kad valstybė į jų tikybinius reikalus nesikištų. Tai kalbėjo organizuotoji darbininkų katalikų jėga, su kuria prancuzų valdžia priversta skaitytis. Po suvažiavimo visos iškilmės užsibaigė suteikimu jiems palaiminimo su švenč. Sakramentu. Tai taip darbininkai Katalikai gina savo reikalus kituose kraštuose.

Prieš pora savaitių Paryžiuje įvyko didelės iškilmės Katalikų Instituto rumuose, minint jo auksinį gyvavimo jubiliejų. Iškilmėse dalyvavo labai daug svečių iš visų pasaulio kraštų. Iškilmėms pirmininkavo Reimso Kardinolas Lucon ir Belgijos Kardinolas Mercier.

Dalyvių tarpe buvo labai didelis skaičius mokslo įstaigų atstovų. Jų tarpe buvo atstovai nuo 48 prancūzų universitetų ir iš užsienio, butent — Belgijos, Vokietijos, Anglijos, Airijos, Ispanijos, Austrijos, Madjarijos, Italijos, Turkijos, Šveicarijos, Filipinų, Argentinos, Čili, Indijos, Jugoslavijos, Kanados, Suvienytų Amerikos Valstybių ir kitų. Lygiai buta ir daugelio pasaulyje žymiausių mokslininkų ne tiktai prancūzų tautos, bet ir kitų valstybių ir tautų. Tai buvo vienas iškilmingiausių susirinkimų, kuris teteko kuomet nors matyti. Tai buvo Katalikų Bažnyčios mokslininkų pasirodymas pasauliui, kas jie per vieni ir kaip galingi. Nėra kitos tokios valstybės, tautos ar organizacijos, kuri suvienytų tiek tautų ir smegenų, kiek dalyvavo tose Paryžiaus Katalikų Institute sukaktuvių iškilmėse.

ITALIJA. — Šv. Tėvas gruodžio mėnesyje paskelbė į tikinčiuosius laišką, kuriame jisai įkuria naują šventę — Jėzaus Kristaus, Visuotinas Karalius. Šitai šventei nuskirta paskutinis sekmadienis spalio mėnesyje. Savo laiške, toliau šv. Tėvas kalba apie šv. Bažnyčios visišką laisvę ir nevaržymą jos kitų valstybių. Jisai griežtai reikalauja šv. Sostui gražinti jo pagrobtas teises. Kad pasaulyje įvyktų taika ir tvarka, turi užviešpatauti jame patsai Kristus Karalius. Kad tai įvyktų visų kraštų valdžios turi prisidėti. Josios negali varžyti žmonių tikybos, bet turi sudaryti patogias aplinkybes, kad žmonės galėtų laisvai naudotis savo tikybiniu pareigų ėjimu. Valstybė turi gelbėti Bažnyčiai žmones vesti į amžinąją laimę.

AUSTRALIJA. — Švenč. Sakramento kongresas ateinančiais metais birželio mėnesyje įvyks Chicago mieste. Toki tarptautiniai tikybiniai kongresai įvyksta kas antri metai. Tuomi rupinasi tam tikras pastovos komitetas, kurio pirmininku yra Belgijos Namour miesto vyskupas Heylen. Tasai komitetas savo posėdžius paprastai laiko Paryžiuje, bet šįmet iš priežasties šv. Metų tasai susirinkimas įvyko Romoje Vatikano rumuose. Jame dalyvavo ir šv. Tėvo atstovas Kardinolas Vanutelli. Komitetas apsvarstė keleta svarbių dalykų są-

ryšyje su ateinančiu kongresu Chicago mieste ir nutarė, kad 1928 metais kitas iš eilės kongresas įvyks Australijoje, Sidney mieste, nes kaip pažymi komiteto dalyviai, Australijos vyskupai jau senai ir tai ne vieną jau kartą kvietė pas save didįjį Eucvharistinį kongresą. Tasai kongresas turi begalinės tarptautinės tikybinės reikšmės visam katalikiškam pasauliui.

JUNGTINĖS AM. VALSTYBĖS. — Dabar iškilo smarkiai Moterystės Sakramento klausimas, kuomet paduoti tikri apskaičiojimai kiek tų moterysčių suira dėka visokių valstybės leistinių persiskyrimų arba divorsų. Pernai daugiau buvo divorsų ir mažiau jungtūvių negu 1923 metais. Pernai kiekvienai dešimčiai jungtūvių buta po vieną divorsą. Tais metais viso buta 1,178,206 jungtuvės ir divorsų buta 170,867. Pirmutinę vietą užėmė Texas valstybė, kurioje buvo 71,986 jungtuvės ir net 15,375 divorsai. Tai yra didelis dorovės nupuolimas, kuomet kiekvienos dešimos jungtuvės išyra. Ką bekalbėti apie tokių iširusių šeimų vaikus. Bene jie gali buti gerais dorais vaikais, mažai teturėdami arba visai neturėdami jokio doru auklėjimo. Kas laukia tokios šalies? Vienas dalykas aišku — nieko gero Amerika iš jaunesnės kartos dideliu nuošimėiu negali tikėtis. Atžagariai, jai grėsia didelis dorovės puolimas ir aukštas skaičius įvairiausių kriminalinių prasikaltimų.

JAPONIJA. — Čia ne senai įsisteigė pamokslininkų vienuolija. Tai šv. Pilypo Nerio vienuolija, kurią rėmė žymiai Anglijos dvasininkai, ypatingai Kardinolas Newman. Japonijoje prieš Kalėdas įsišventė į kunigus Ivašita, kuris ir gavo leidimą įsteigti naują oratoriją Japonijoje. Šitos oratorijos užduotimi bus vienyti japonus katalikus studentus, kurie lanko Tokyos universitetą. Toks darbas, be abejo, neilks be vaisių ir po ne ilgo galima tikėtis, kad toje studentijoje rasis irgi daugelis, kurie norės pasišvesti tam prakilnam apaštalytės darbui.

MADJARIJA. — Čia buvo padarytas valstybės gyventojų sąrašas sulig tikybotomis. Pasirodo, kad dabar Madjarijoje yra didelė did-

žiuomoje katalikai žmonės. Viso katalikų yra 5,096,729, kalvynų — 1,670,144, liuterių — 496,012, žydų — 473,310, graikų stačiatikių — 175,247. Likusieji gyventojai savo tikyboje yra mažomis nuotrupomis, kurių tarpe vyrauja baptistai.

SUVIENYOTOS VALSTYBĖS. — New Yorko mieste yra vienas turtuolis, įstabus savo duosnumu. Tai Jonas Doukas, graikas, kuris turi saldainių didelę krautuvę. Kas metai jisai savo visą pelną išdalina pavarėliams. Atvažiuavęs Amerikon prieš 30 metų, jisai teturėjo tiktai \$1.25 kišeniuje su kuriais ir pradėjo dabartinį biznį. Jisai savo biznio pradžioje pareiškė mintį, kad noris mirti neturtingu. Todėl, laikydamasis savo nusistatymo, kiekvienais metais visą savo pelną jisai išdalina pavarėliams. Lygiai ir šįmet jisai sušelpė 25 įstaigas, butent ligonines ir prieglaudas, suteikdamas 15,000 baksų saldainių, daug gėlių, žaislų, drapanų ir pinigų. Visa tai buvo išdalinta pavarėliams, našlaičiams, seneliams ir ligoniams. Tasai turtuolis teisingai pasirodo duosnus, pilnai sekdamas Išganytojaus paraginimą matyti pavargėliuose savo brolius.

FILIPINAI. — Netoli nuo Filipinų salų yra viena sala, Kulion vadinama. Tai raupuotojų namai. Šita raupuotojų valstybė yra didžiausia visame pasaulyje. Nors tegyvuoja tiktai 19 metų, bet jau spėjo priimti 15,000 nelaimingųjų aukų, kurių tiktai 5,300 tegyvena. Kiti ilsisi "Campo Santo" — Šventojo Lauko kapuose. Šitoji Kulion sala buvo vadinama "Gyvosios Mirties Sala". Bet Kristaus tarnų vienuolių pasišventimu toji sala dabar jau vadinama "Amžinojo Gyvenimo Vartai". Kaip seniau Molokai sala turėjo savo didvyrį tėvą Damijoną, taip ir Kulion sala turi savo pasišventusius kunigus vienuolius ir gailėstingasis seseles vienuoles, kurie pasišventė tų nelaimingųjų gerovei. Yra vienuolių, kurie nuo pat pradžios savo prieglaudas įsikurimo neapleido tos salos. Yra apskaičiuota, kad 90 nušimtis mirė aprupinti šv. Sakramentais ir 50 nušimtis kiniečių priėmė katalikų tikėjimą.

Daugelis ligonių žinoma nieko jau negali veikti. Vienas kunigas Millan savo priežiuroje turi aštuonis ligonių kambarius, kuriuose yra 700 nelaimingųjų. Kurie dar gali šį-tą veikti, vienuoliai rupinasi jiems kokio nors darbo arba pramogų teikti, kad sumažinti jų skausmai ir nusiminimas. Kunigai moko vaikus darbelių ir muzikos. Lygiai ir sesers moko mergaites siuvimo bei ruošos, kuri yra reikalinga vietiniams priežiūros reikalams. Nors vienuoliai kartu su kitais vargsta, bet linksni ir pasitenkinę, kad gali dirbti tikrą Kristaus tarnų ir tarnaičių darbą. Tai tikri gailėstingumo gyvieji paveikslai, kuriuos tegalima rasti tiktai Kristaus Bažnyčioje.

KINIJA. — Misijonierius kun. Lebbe, kuris darbuojasi kynų krašte, padavė sekančius skaitmenis apie kiniečių aukštą mokslą einančius studentus užsienyje. Einant tomis skaitmenimis kiniečių studentų Vokietijoje yra 600, kurių tarpe tiktai vienas katalikas; Olandijoje — 150 studentų, kurių vienas katalikas; Belgijoje — 180, kurių 12 katalikų; Anglijoje — 300, kurių du kataliku; Prancuzijoje — 800 studentų, kurių 120 katalikų; Rusijoje — 100 studentų. Reiškia iš viso yra 2,130 studentų kiniečių užsienyje, kurių yra 244 katalikai. Stabmeldžių kraštui, kokiu yra Kinija, toks katalikų studentų skaičius yra labai didelis. Jisai lemia palankią katalikams ateitį kinų šalyje.

ISPANIJA. — Madride yra nepaprastai turtinga relikvijomis karališkoji koplyčia, kurią ne senai dar papuošė didelės dovanos, suteiktos pačios karalienės Viktorijos. Toji karalienė parvežė, grįždama iš Paryžiaus, šv. Vincento a Paulo didelį kaulą. Šitą relikviją karalienėi Viktorijai padovanojo Paryžiuje Sesers vienuolės. — Tuo pačiu laiku garsusis Madrido viešasis knygynas irgi praturtėjo. Vienas turtuolis Senor Rader paaukojo knygynui daug brangių rankraščių, kurių tarpe randasi šv. Karoliaus Borromeo, karaliaus Ferdinando kataliko, imperatoriaus Karoliaus, kunigaikščio Alba, Juozo Bonaparto, Don Carlos, Murato, Sabelio II ir daug kitų brangių raštų ir dokumentų.

Lietuvos Žinios

Lietuvos bažnytinės provincijos sudarymas. Gruodžio 13 d. atvyko Kaunan tituliaris arcievykupas Matulevičius. Stoty jį sutiko užsienių reik. minist. ir kiti valdžios atstovai. Arcievykupas yra popiežiaus įgaliotas tartis Lietuvos bažnytinės provincijos sudarymo klausimu. Iki šiol Lietuvos bažnytinis sutvarkymas buvo toks: Žemaičių vyskupas priklausė Mogilevo arcievykupijai, Seinų — Varšuvos, Vilniaus vysk. dalis visai atskirta, o Klaipėdos — Varmijai. Sudarius bažnytinę provinciją, visi šitie nenormalumai bus pašalinti.

Policijos nuovadų viršininkams kursai buvo Kaune, Aukštesniojoje policijos mokykloje. Baigė 40 nuovadų viršininkų.

Pagamino opiumo. Opiumu vadina nepriekusiu aguonų išspausti syvai, kurie sudžiovinti vartojami medicinoje kaip narkotiški (atimamą jutiną) vaistai. Kai kuriose Rytų šalyse auginama tam tikra rūšis aguonų opiumui gauti. Europoje niekas opiumo negamina. Šiomet mūsų botanikos sodne pasodinta bandymams tam tikra aguonų rūšis, kuri davė beveik tiek pat opiumo, kaip ir ten, kur jis gaminamas. Tikimasi, kad tinkamai sutvarkius opiuminių aguonų auginimą, galima busią sau pasigaminoti pakankamai opiumo.

Vysk. Valančiaus Liaudies Universiteto centras: rektorius V. Bičiūnas, vicerektorius dr. Pakštas ir sekretorius stud. Kuodis.

Kauno pradžios mokyklos. Kauno miesto savivaldybė užlaiko 50 pradžios mokyklų, kurių didžiūma lietuvių. Visose mokyklose mokosi 5.300 mokinių, iš jų 2574 berniukai ir 2726 mergaitės.

Laivų judėjimas Klaipėdos uoste. Per lapkričio mėn. į Klaipėdos uostą įplaukė 45 laivai 53.105 kub. metrų talpos ir išplaukė 45 laivai 51.515 kub. metrų talpos. Daugiausia įvežta akmeninės anglies, geležies, o išvežta: celulozos, linų sėmenų ir linų pluošto.

Dovanos už geriausius raštus apie alkoholį. Liet. Kat. Blaivybės draugija pažadėjo studen-

tams 12 premijų po 300 litų už geriausius raštus apie alkoholizmą ir kovą su juo.

Rasta dokumentas apie Vytauto bažnyčią. Rasta naujas istoriškas dokumentas apie kalbamą bažnyčią, kuri yra Kaune. Pasirodo, Vytautas pastatęs ją atminimui galutino su Jogaila susitarimo, kuriuo einant Lietuva tapo visiškai nepriklausoma Vytauto valdžioje. Dokumento tekstas manoma iškalti marmurinėje lentoje ir išskabinti ją bažnyčioje.

Ukmergėje suėmė komunistus. Politinė policija suėmė čia kelis asmenis, kurie priklausė komunistų organizacijai ir platino komunistinius atsišaukimus.

Finansinės įstaigos. Dabar Lietuvoje veikia 9 akeiniai bankai, 22 savitarpio kredito draugijos, 3 bankiniai namai, 1 bankinė kontora ir 2 kooperacijos bankai.

Vadovėliai nemokamai. Universiteto Botanikos sodnas išleido kelis vadovėlius, kuriems augalams auginami, kaip: "Ramunėliai, ir pipirmėtės" ir "Garstyčių auginimas". Vadovėliai dalinami nemokamai, baltosios garstyčios taip pat. Provincijoje gyveną gali knygutes išsirašyti, atsiuntę tam reikalui pašto ženklų už 15 centų Universiteto, Botanikos Sodno vedėjui Kaune.

Mergaičių ruošos mokykla Rietave. Neseniai čia pradėjo veikti kalbamoji mokykla. Mokinių yra nemaža. Pragyvenimas prie mokyklos įsteigiam bendrabuti kainuoja 60 litų mėn.

Europos susisiekimas su Toliniais Rytais pro Kauną. Tarptautinėje geležinkelių konferencijoje, Maskvoje, tiesioginiam susisiekimui tarp vakarų Europos ir tolimųjų rytų įvesti, vyriausia kryptis nustatyta pro Kauną ir Rygą. Konferencijoje dalyvavęs Lietuvos atstovas inž. Lendsbergis pareiškė, kad Lietuvos ribose muitų ir pasų formalumai jau ir dabar atliekami traukiniuose, bet ateity numatoma įvesti tokia tvarka, kad tranzitiniai keleiviai per Lietuvą galės gauti pasų vizas Maskvos, Rygos ir Berlyno stotyse iš oficialinio Lietuvos atstovo.

MUSŲ DARBAI

CHICAGO, ILL. Smarkiai į 3-ią Vakari-
nių Valstybių Liet. Katalikų Seimą. Seimo šau-
kimo komisija kviečia visas priklausančias į
Federaciją draugijas ir kol kas dar nepri-
klausančias siūsti delegatus. Seimas įvyks 21
vasario dieną, Chicagoje Dievo pv. parapijos
svetainėje.

WAUKEGAN, ILL. 27 gruodžio d. 1925
m. gražiai paminėta kun. J. B. Klorio 10 metų
kunigystės sukaktuvės. Buvo suruoštas dailus
vakaras su turtingu programu. Parapijietėliai,
brangindami savo kleboną, įteikė jam per Pr.
Bujauską \$800.00 čekį. Šiuo laiku gerb. Kun.
J. B. Kloris serga, bet jau sveiksta. Linkime
greitai pasveikti ir dar daug gerų darbų Baž-
nyčios ir tautiečių naudai nuveikti. *Pažįstamas.*

DARBAS VYKSTA.

Sparčiais žingsniais einame prie lietuvių
Amerikoje penkiolikos metų pageidavimų įvy-
kinimo, prie Lietuviškos bernaičiams Kolegijos
įkurimo.

Kiekviena savaitė vis atneša naujų garbės,
amžinų ir nuolatinių remėjų. Iš visų Amerikos
kraštų buriasi žmonės kilnų darbą dirbti, įkurti
aukštojo mokslo lietuviams bernaičiams židinį,
iš kur jie galėtų sau dvasinio peno semti. Ir
ne vien tik mokyti visuomenės vadai tampa
nuoširdžiais bernaičių Kolegijos remėjais, bet
ir šiaip žmonės, prasti darbininkai. Jie patys
gerai žino, kaip mažai mokytam žmogui sunku
Amerikoje gyventi.

Norėdami pagelbėti tame sunkiame Kole-
gijos kurimo darbe, patys pasiūlydo aukoti
vienos dienos darbą Kolegijos naudai. Nes jie
supranta, kad Kolegiją bernaičiams pastatę,
sau patys pasistato garbingą paminklą; žino,
kad už jų aukojamus centus ruošiamą graži
lietuvių jaunimui Amerikoje ateitis.

Už visus nuolatinius, amžinuosius ir garbės
Remėjus kunigų Marijonų Kongregacija pasi-
žadėjo laikyti kas metai bendrai dvejais šven-

tas Mišias, o už kiekvieną nuolatinių, amžinų,
ar garbės Remėją mirusį, už jį vieną atlaikyti
dvejas šventas Mišias. Reikia tik, kad miru-
siojo Remėjo giminės praneštų į Remėjų Cen-
trą apie jo mirtį.

Tuo tarpu, Gerbiamieji, norėdami darbu
prisidėti prie Kolegijos steigimo, kiekvienas
sueškokite bent du naujus Remėjus.

Už tai, kaip ir už visą ligi šiol padarytą
gerą, tariame Jums nuoširdų ačiu.

Remėjų Centras.

Į Kolegijos Garbės Remėjus įstojo:

<i>Kun. J. K.</i>	\$100.00
<i>A. M. iš So. Boston, Mass.</i>	\$100.00
<i>Mr. and Mrs. Juraičiai</i> iš Shenan- doah, Pa. pasižadėjo būti garbės Remė- jais ir pradžiai įnešę	\$10.00

Į amžinuosius Kolegijos Remėjus įstojo:

<i>Ig. Skalandžiūnas</i> iš Chicago, Ill. ..	\$50.00
<i>Mar. Skalandžiūnienė</i> iš Chicago, Ill.	\$50.00

Į nuolatinius Kolegijos Remėjus įstojo:

<i>E. Zalogienė</i> iš Sycamore, Ill.	\$5.00
<i>Val. Butkienė</i> iš Chicago, Ill.	\$3.00
<i>S. Zubrienė</i> iš Philadelphia, Pa.	\$3.00
<i>J. Savakimienė</i> iš Shenandoah, Pa. ..	\$3.00
<i>Daugirdienė</i> iš Run, Pa.	\$3.00
<i>Salutienė</i> iš Shenandoah, Pa.	\$3.00
<i>Maskevičienė</i> iš Shenandoah, Pa. ..	\$3.00
<i>F. M. Twarczik</i> iš Shenandoah, Pa.	\$3.00
<i>A. Cctkauskas</i> iš So. Boston, Mass.	\$3.00
<i>F. Armelis</i> iš Melrose Park, Ill. ..	\$3.00
<i>R. Urbelis</i> iš Melrose Park, Ill.	\$3.00
<i>O. Bražienė</i> iš Melrose Park, Ill.	\$3.00
<i>T. Stankevičius</i> iš New Britain, Conn.	\$2.00

Kolegijos naudai ruošiamam išlaimėjimui
"Marshfield Co. warehouse" watchmon'as atne-
šė į Remėjų Centrą 20 dolerių auksu ir prašė
jo pavardės neskelbti.

Nuoširdžiai dėkojame gerbiamam Kolegi-
jos Remėjui už jo gausią auką.

Klausimai ir Atsakymai

Išpažintis ir baimė.

KLAUSIMAS. Ar gera yra išpažintis kad žmogus bijodamas eini prie išpažinties ir nežinau ar eiti, ar bėgti šalin? O kad išgirsti kaip nuodėmklausis kitą barą, tai ir visai drąsos netenki, o priėjęs, nežinau nei ką sakyti. *Į ką daryti?*

N. O. "Laivo" sk-jas.

ATSAKYMAS. Jeigu Tamsta taip bijaisi, kad kunigas Tamstos už nusikaltimus nebartų, pasistenk visai nenusikaltsti V. Dievui. Nuodėmklausio pabarimą priimki kaipo V. Dievo perspėjantį nuo amžinos nelaimės balsą, pasitaisyk iš nusikaltimų. Žinok, Tamsta, kad Teismo die noje Dievas visų žmonių akyvaizdoje netik išbars nusidėjėlius, bedievius, bet ir juos prakeiks, jų išsižadės, atiduos jiems, ką užsitarnavę.

Jeigu gi Tamstos nuodėmklausis yra sunervuotas, bereikalo barasi, o ypač garsiai, pasieškok mandagesnį nuodėmklausį.

Išpažintis kad ir su baime atlikta yra gera, jeigu pasakoma visi atsimintieji nusidėjimai ir yra tikras noras iš jų pakilti, į juos nebegrižti.

Pavydas.

KLAUSIMAS. Kas yra per nuodėmė užvydėjimas? Jeigu ką man Dievas duoda, o kitas man to pavydi, juk jis nei kokios naudos iš to neturi.

B. S. "L." sk-jas iš Kalkaska, Mich.

ATSAKYMAS. Nuodėmė yra ne vien vagystė, svetimo turto pasisavinimas, bet

kiekvienas Dievo valios neklausimas Dievo valia yra, kad žmonės mylėtųsi, sutiktų, viens kitam pagelbėtų. Pavydas artimo meilei yra priešingas. Pavydas yra daugelio nuodėmių šaltinis; todėl ir įskaitytas į septynių didžiųjų nuodėmių tarpą.

Nuolatinės Pagelbos paveikslas.

KLAUSIMAS. Ar Dievo Motinos Nuolatinės Pagelbos paveikslas yra tikrai stebuklingas?

"L." sk-jas K. Vl. D-is iš Chicago.

ATSAKYMAS. Dievas visuose amžiuose ir vietose galingas yra teikti vargšams žmonėms, užtariamams šv. Panelės Marijos, savo stebuklingų malonių.

Švenčiausios Dievo Motinos paveikslas, "Nuolatinės Pagelbos" vadinamas, nuo senų senovės buvo Kretos saloje, Viduržemių jurose.

XV amžiaus pabaigoje tas paveikslas iš Kretos salos buvo pergabentas Ryman, šv. Mato bažnyčion. Ryme per 300 metų, dėlei nepaprastų stebuklų, žmonės jį laikė labai didžiojo pagarboje; bet francuzų revoliucijos metu, nežinomas geradaris tą jį paveikslą paslėpė, kad jį nesunaikintų socialistai.

Kelioms dešimtims metų praslinkus, vienas Redemtoristas vienuolis, tąjį Nuolatinės Pagelbos paveikslą netikėtai atrado. Šv. Tėvas Pius IX, apie tai sužinojęs, didesnei šv. Panelės Nuolatinės Pagelbos pagarbai, liepė jį patalpinti didžiajame šv. Alfonso bažnyčios altoriuje, Ryme. Toji bažnyčia priklauso vienuoliams Redemtoristams. 1867 m. birželio 23 d. pa-

veikslas tapo iškilmingai apvainikuotas.

Nuo to laiko po visą krikščioniškąjį pasaulį išsiplatino karštos maldos ir švenčiausios Dievo Motinos prieš tą stebuklingą jos paveikslą garbinimas, o V. Dievas tiems žmonėms suteikė daug savo malonių.

Ir ne tik tenai, šv. Alfonso bažnyčio-

je, prie stebuklingo paveikslo besimeldžiantiems, bet ir tiems, kurie meldžiasi kitur, prie to paveikslo atvaizdų, kopijų. V. Dievas ir gi suteikdavo ir suteikia gaušių savo malonių.

Švenčiausios Dievo Motinos Nuolatinės Pagelbos šventė švenčiama birželio mėn. 16 dieną.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrasi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrasi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, nerviškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.)

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.